

VAGTTÅRNET

FORKYNDER AF KRISTI NÆRVÆRELSE

22. AARGANG

MARTS 1925

NR. 3

ENGLENES JUBELSANG

»Ere være Gud i det højeste! og Fred paa Jorden! i Mennesker Velbehag.« — Lukas 2, 14.

DISSE Ord blev ikke talt af Mennesker, men sunget af Engle. Det var heller ikke nogle faa, der sang denne Jubelhymne, men en himmelsk Hærskares Mangfoldighed. Den gav Udtryk for det himmelske Kors overordentlig store Glæde og Fryd.

²Ordene i denne herlige Sang var profetiske. Vi kan i nogen Grad forstaa Betydningen af disse Ord, naar vi erindrer, at i mere end nitten Hundrede Aar har hele den sukkende Skabning paa Jorden ventet efter deres Opfyldelse. Betydningen af dette Budskab kommer til at staa klarere for os, naar vi husker, at i alle disse nitten Hundrede Aar og i mange Aarhundreder tidligere har Gud truffet Forberedelser til den fulde og haandgribelige Opfyldelse og Aabenbaring af det, som blev profeteret i denne Englenes Sang.

GUDS ORGANISATION

³Jo bedre vi kommer til at forstaa Jehovas Plan, desto bedre kan vi erkende, at han har den mest vidunderlige Organisation af alle. Hans Majestæt og Op-højethed udelukker ham fra at tage personlig Del i alle Enkeltheder ved Udførelsen af hans Ordre. Fra sin evige Trone i den højeste Himmel udøver han sin Magt, som det behager ham. Ved hans himmelske Hof tjener forskellige Skabninger, saaledes som deres Navne tilkender. Nogle kaldes Keruber, andre Serafer, og andre kaldes Engle. Det kan med Rette siges, at Englene er den store Jehovas Sendebud, de Tjenere, der bringer hans Befalinger til Udførelse.

⁴Jehovas aabenbarede Beretning viser, at han sender Engle i vigtige Missioner som sine Sendebud og Gesandter til at repræsentere hans Sag og til at virke som udøvende Embedsmænd under Udførelsen af hans hellige Vilje.

⁵Da Gud uddrev Adam og Eva fra Edens Have, satte han en Kerub paa Vagt for at se til, at hans Befaling blev udført.

⁶Da Abraham boede i Kaldæa, modtog han et Budskab fra Gud om at drage til Kanaan. Dette Budskab blev bragt ham af Guds hellige Engel. Abraham var lydlig mod Befalingen og drog af Sted.

⁷Medens Abraham boede paa Mamres Slette, sendte Gud en Engel som Budbringer og befalede ham at ofre sin Søn Isak. Abraham drog til det Sted, hvor nu Jerusalem ligger, for at gøre, som Gud havde befalet. Da han i Lydighed mod Guds Vilje skulde til at opofre Isak, raabte Guds Engel to Gange paa ham fra Himmelen og befalede ham, hvad han skulde gøre.

⁸Da var det, at Guds himmelske Tjener forkyndte Abraham det forunderlige Budskab, at Gud vilde gøre

Abrahams Afkom mangfoldigt som Stjernerne paa Himmelen og som Sandet paa Havets Bred, at hans Afkom skulde tage sine Fjenders Port i Eje, og at alle Jordens Slægter skulde blive velsignet i hans Afkom.

⁹Da Abraham sendte sin Tjener til et Land langt borte for at finde en Brud til Isak, sendte Gud sin Engel foran denne Tjener for at lede ham paa den Vej, han skulde følge. Gud underrettede Abraham om, at han vilde sende sin Engel foran ham. — 1 Mosebog 24, 7.

¹⁰Saaledes afbildede Gud forud, hvorledes han i sin Tid vilde sende sin hellige Aand til dem paa Jorden, som hungrede og tørstede efter Retfærdighed, og at han ud fra disse vilde vælge en Brud til sin elskede Søn Jesus, og at Himmelens Engle som hans Tjenere vilde vaage over og beskytte denne Brudeklasse paa hele Rejsen til det himmelske Hjem. — Psalme 34, 8.

¹¹Da Jakob drog ud fra sin Faders Hus til Haran for at undfly sin uretfærdige Broders Vrede, sov han paa Bethels øde og barske Høj med den bare Jord som sit Leje og en Sten til Hovedpude. Medens han sov, gav Gud ham en Drøm eller et Syn; han saa en Stige, der naaede fra Jorden til Himmelen, og Englene steg op og ned ad den. Saaledes viste Gud, at hans elskede Søn, den mægtige, vilde komme og vilde tjene som Mellemmand mellem Gud og Menneskene og hidføre Forsoning mellem Gud og Menneskene, og at Englene vilde blive brugt som Sendebud i Forbindelse med denne vidunderlige Gerning. Der lovede Gud atter, at Jorden skulde blive gjort til en passende Bolig for Menneskene, og at alle Jordens Slægter skulde blive velsignet gennem den forjættede Afkom.

¹²Da Gud traf Forberedelse til at udføre sin retfærdige Dom over Ægypten og dens førstefødte, sendte han sin Engel som en Tjener, der skulde bringe dette Værk til Udførelse.

¹³Da Israels Børn flygtede fra Ægypten for Faraos Vrede, og da de tilsyneladende var omringet og vilde blive tilintetgjort ved Det røde Havs Kyst, gik Herrens Engel som den almægtige Guds Tjener majestætisk foran Folket og førte dem alle i Sikkerhed. — 2 Mosebog 14, 19.

ISRAEL SKÆRMET AF ENGLE

¹⁴Da Jehova gav Loven og dens Forskrifter til Israel ved Moses's Haand, gjorde han det ved sin Engels Tjeneste.

¹⁵Da Jehova gav Moses og gennem ham Israel Befaling om at holde Loven og om den Beskyttelse, de vilde faa i Forbindelse dermed, sagde han: »Se, jeg sender en Engel for dit Ansigt at bevare dig paa Vejen og føre

dig til det Sted, som jeg har beredt. Forvar dig for hans Ansigt og lyd hans Røst, fortørn ham ikke; thi han skal ikke forlade eder eders Overtrædelser, thi mit Navn er i ham. Thi dersom du hører hans Røst og gør alt det, som jeg vil sige, da vil jeg og være dine Fjenders Fjende, og jeg vil trænge dem, som trænger dig. Thi min Engel skal gaa for dit Ansigt, og føre dig til de Amoritter og Hethitter og Feresitter og Kanaanitter og Hevitter og Jebusitter; og jeg vil udslætte dem.» — 2 Mosebog 23, 20-23.

¹⁶Saaledes lovede Jehova, at hans tjenende Engel, usynlig for Israelitternes Øjne, skulde være deres Vogter og Beskytter, hvis de vilde adlyde ham. Han viser derved forud, at hans himmelske Sendebud trofast vaager over det aandelige Israels Interesser. Disse Engle har altid Adgang til Faderens Ansigt. Det skulde være en lykkelig og trøsterig Tanke for os, at Herren Jehova saaledes har draget Omsorg for sine kaldedes Beskyttelse.

¹⁷Den store Jehova indhegnede ved Hjælp af Loven Israelitterne med en Beskyttelsesmur, for at de skulde ledes til Kristus. Men da Israelitterne gentagne Gange brød deres Pagt med Gud, sendte han sin Engel til dem med dette Budskab: »Og Herrens Engel kom op fra Gilgal til Bokim og sagde: Jeg har ført eder op af Ægypten og bragt eder i det Land, som jeg tilsvor eders Fædre, og jeg sagde: Jeg vil ikke rykke min Pagt med eder i Evighed. Og I skal ikke gøre Pagt med dette Lands Indbyggere, I skal nedbryde deres Altre; men I hørte ikke min Røst; hvad er det, I har gjort?» — Dommerne 2, 1. 2.

¹⁸Saaledes opstiller Jehova den Regel, at Guds Folk ikke skal indgaa noget Forbund eller slutte nogen Pagt med nogen af Jordens uretfærdige Organisationer og Systemer. Hans Folk maa staa adskilt fra disse og udelukkende repræsentere ham og hans retfærdige Sag. Det aandelige Israel er Guds Organisation; og hans Organisation kan ikke indgaa noget Forbund, noget Kompromis eller nogen Ordning med Djævelens Organisation eller med nogen Del af den.

¹⁹Da Herren udvalgte Gideon til at føre en lille Skare Mænd imod Midianitternes Hærskarere, sendte Jehova en Engel til Gideon for at styrke ham i Troen. Engelen sagde til Gideon: »Herren være med dig, du vældige til Strid! . . . Gaa hen i denne din Kraft, og du skal frelse Israel af Midianitternes Haand; har jeg ikke sendt dig.« — Dommerne 6, 12. 14.

²⁰Saaledes skildrer Jehova sin elskede Søn, der leder sin lille Skare af trofaste Efterfølgere frem imod den ondes forskansede Hærskarere, der paastaar, at de repræsenterer Herren, skønt de dog fornægter Guds Søn og Jesu Blod, hvormed de blev købt, og i Virkeligheden er Djævelens Repræsentanter. Derved er ogsaa Menneskeslægtens Befrielse ved Jesu Kristi Fortjeneste og Virksomhed afbildet.

²¹Da Elias, Guds Profet, var saa modløs og nedslaaet, at han bad om at maatte dø, lagde han sig til at sove under et Enebærtræ i det Haab, at han ikke maatte vaagne mere. »Saa lagde han sig og sov under et Enebærtræ; og se, der var en Engel, som rørte ved ham og sagde til ham: Staa op og æd.« (1 Kongebog 19, 5) Saaledes bragte Gud sin Tjener Trøst og Opmuntring og styrkede ham baade hvad Hjerte og Legeme angik. Ved dette Billede fremstillede Gud, hvorledes han i sin Tid vilde bringe Trøst og Styrke og Opmuntring til sit Folk,

naar det var optaget af at udføre hans Gerning; og saaledes har han altid gjort.

²²Da Elisa i Dothan var omringet af Fjendens Hær, var hans Tjener meget ophidset og urolig af Frygt. Elisa bad Gud om at oplade Tjenerens Øjne, saa han kunde se. Hans Øjne blev opladte, og han saa, at Bjergene rundt om var opfyldt af en Hærskare af Engle med Vogne og Heste til Beskyttelse for Elisa og hans Tjener. Saaledes viser Gud, hvorledes han omgiver sit Folk, naar de er optaget af hans retfærdige Sag, og yder dem fuldkommen Beskyttelse mod Fjendens Angreb. — 2 Kongebog 6, 17; Esajas 51, 16; Psalme 125, 2.

²³Sakarias og hans ædle Hustru Elisabeth havde ingen Børn. Enhver jødisk Kvinde ønskede at faa et Barn og blev betragtet med Forsmædelse, hvis hun intet Barn fødte. De havde bedet om denne Velsignelse. Sakarias tjente i Herrens Hus som Præst og ofrede Røgelse for Herren. En Herrens Engel viste sig for ham og underrettede ham om, at hans Hustru skulde føde en Søn, der skulde blive Forløberen for den store Messias. — Lukas 1, 13.

²⁴Josef var i Færd med at tage Maria til Ægte, da han opdagede, at hun skulde være Moder. Han vidste, at dette Barn ikke var hans. Ifølge Loven vilde hun være skyldig til Døden. Josef, der ønskede at beskytte hende og skærme hende mod Offentlighedens graadige Blik, besluttede at skille sig fra hende i al Stilhed. Men dette var ikke Herrens Vej. Saa sendte Herren en af sine Engle til Josef, og den fortalte ham, at hans vordende Hustru Maria havde undfanget ved den hellige Aands Kraft, og at hun skulde føde en Søn, hvis Navn skulde kaldes Jesus, og han skulde frelse Folket fra deres Synder. Josef adlød Engelens Befaling og tog Maria til Hustru. — Matthæus 1, 19-25.

ENGLE SOM GUDS EMBEDSMÆND ELLER REPRÆSENTANTER

²⁵Vi ser saaledes afgørende Beviser for, at i mange Aarhundreder har Jehova handlet med sit Folk Israel, bragt dem Budskaber, givet dem Loven, beskyttet dem og ledet dem den Vej, de skulde vandre, og benyttet dem til at danne Skygger og Billeder af de kommende Ting; og under alt dette har han benyttet Engle som sine Embedsmænd eller Repræsentanter.

²⁶Nu nærmede Tiden sig, da alle Tidsaldres største Begivenhed skulde finde Sted. Den, der skal være Kongers Konge og Menneskenes Genløser, skulde fødes paa Jorden. Vi kan sikkert vente, at Gud vilde bruge sine ædle Engle i Forbindelse med denne store Begivenhed, og at disse Engle vilde være opfyldt af Henrykkelse og Glæde, medens de udførte denne Pligt. Det var et Højdepunkt i deres Gerning og Liv.

²⁷Det burde fylde Menneskets Hjerte med Glæde at komme til Erkendelse af, at Engle ikke er Sagnskikkelser, men mægtige Væsener, der virker i Egenskab af Guds Embedsmænd eller Repræsentanter og bringer Guds Befalinger til Udførelse; og vi bør glæde os ved at vide, at Mennesker, som indvier sig til Herren, faar den Forret at blive brugt sammen med disse usynlige og mægtige Væsener. Naturligvis kan Ordet »Engel«, der betyder Sendebud, ogsaa benyttes om jordiske Skabninger. Derfor kan de jordiske og de himmelske Sendebud arbejde i fuldkommen Harmoni, idet de alle arbejder til Herrens Ære.

²⁸Det behagede ikke Gud at lade sin elskede Søn blive født i Verdens største By. Satan vilde have gjort Fordring paa Æren. Men Gud lod sin elskede Søns Fødested blive navnkundigt i alle deres Hjerter, der elsker ham. Bethlehem, en ganske lille By, der ligger Syd for Jerusaleem, blev udvalgt. Der havde Jehova ladet frembringe nogle Forbilleder eller Billeder, som forud fremstillede større, kommende Begivenheder.

²⁹Bethlehem var engang Boas's Hjem, paa hvis Marker den skønne Ruth sankede Aks; og Boas løste disse Marker og Ruth og tog hende derefter til Ægte. (Ruth 4, 1-10) Ved dette Billede viste Jehova, hvorledes Jesus først vilde genløse Menigheden som sin Brud og tage hende til Ægte, og at Genløsningsbetalingen vilde strække til til alle Jordens Slægter. Gud gjorde dette Sted helligt for Jødernes Hjerter. Han havde gennem sin Profet forudsagt Fødestedet. — Mika 5, 1.

³⁰Langt mod Nord ligger den lille foragtede By Nazareth. Det var den ydmyge Tømrer Josefs Hjem. Han var trolovet med Maria, en af Davids Efterkommere. Herrens Engel havde allerede meddelt Josef og Maria, hvad der skulde ske. Gud havde fastsat Dagen for Barnets Fødsel, saaledes at den passede nøjagtigt til Forholdene og Omgivelserne. Romerne havde Herredømme over Palæstina. Den hovmodige Hersker havde udstedt den Befaling, at alle Mennesker skulde skrives i Mandtal, og at enhver skulde møde paa et bestemt Sted og lade sig indskrive. Josef og Maria maatte drage til Bethlehem. Den lange og trættende Rejse begyndte. Den højt frugtsommelige Kvinde sad paa et Æsels Ryg. Josef gik til Fods ved hendes Side, støttende sig til sin Stav, og saaledes drog de over Bakker og gennem Dale mod Syd til den By, der nu skulde blive det mest betydningfulde Sted paa Jorden.

³¹Da de naaede Bethlehem, fandt de, at Byen var overfyldt, og ethvert Herberge var optaget. Forgæves henvendte de sig det ene Sted efter det andet. Til sidst blev de nødsaget til at søge Ly i en Bygning, der var bestemt for Kvæget. Der lagde de sig til Hvile for Natten. Hele Israel var i Forventning om den store Begivenhed, der skulde finde Sted. Siden Abrahams Dage, da Gud havde givet ham den store Forjættelse, havde de spejdet efter Messias, som skulde komme. Enhver oprigtig Moder i Israel haabede, at hun maaske kunde faa den Ære at blive dette Barns Moder.

FØDSELEN OG VIDNERNE

³²Det behagede ikke Gud at lade sin elskede Søn føde under Trompeters Gjalden eller Krigshæres Trampen. Han valgte ikke at lade den ringe By Bethlehem dekorere med Flag og Bannere. Al Forberedelse, som Jorden kunde have truffet, al Pomp og Pragt, som Mennesker kunde have frembragt, vilde blot have været smagløs Flitter og Tomhed, der kun vilde have kunnet forringe den herlige Begivenhed, som skulde finde Sted. Gud bestemte, at Djævelen ikke skulde faa Lejlighed til at drage Fordel af, at den mægtige Forjættelsens Æt blev født til Verden.

³³I Aarhundreder havde Jehova forberedt denne store Begivenhed, og ved hvert Skridt fremad havde han brugt en af sine Engle som Sendebud til at aftegne Vejen. Nu sendte han en særlig Engel som Sendebud eller befuldmagtiget Gesandt til Jorden for at forkynde denne

Begivenhed og vidne for Jorden om den store Genløseres Komme. Det var ved Nattetide, et Billede paa hvorledes den hele Jord ligger i Mørke, Synd og Død. Det store Lys var ved at komme til Jorden og skulde skinne ind i Hjerter og Sind paa dem, der var ydmyge og rede til at tage imod det.

³⁴Josefs og Marias Fattigdom var passende og samtidig i stærk Modsætning til de herlige himmelske Væsener, som var med i dette Drama. Hvilken hellig Bæven maa ikke være gaaet gennem disse himmelske Væsener! Hele den himmelske Hærskare har været aarvaagen over for det, som nu skulde finde Sted. Det himmelske Sendebud, der var særligt bæret, rykkede frem til sin bestemte Plads og i det fastsatte Øjeblik traadte denne Engel, dette himmelske Sendebud, frem og forkyndte sit Budskab, som Tidsalderen igennem har faaet Millioners Hjerter til at bæve. Med Myndighed sagde han: »Frygt ikke; thi se, jeg forkynder eder en stor Glæde, som skal være for hele Folket. Thi eder er i Dag en Frelser født, som er den Herre Kristus i Davids By.« — Lukas 2, 10. 11.

³⁵Dette himmelske Sendebud var ikke alene. Gud havde sendt med ham et Engletog, en mægtig Hærskare, som skulde ledsage ham til Jorden i hans storslaaede Mission. Med sømmelig Værdighed holdt disse sig tilbage, indtil det bærede Sendebud havde forkyndt sit Budskab; da traadte denne store Hærskare af himmelske Væsener frem, lovpriste Gud og sang: »Ære være Gud i det højeste! Fred paa Jorden! I Mennesker Velbehag.«

³⁶Siden Mennesket blev skabt, har ingen Begivenhed som denne fundet Sted. Læg Mærke til, hvem det er, Herren vælger til sine jordiske Vidner til at slaa denne Kendsgerning fast for Menneskenes Sind. Farisæerne og Pengemændene, de lovkyndige og Præsterne, de lærde Mennesker, Højfinansens og Storpolitikens Mænd eller de store Prædikanter — ikke een af disse blev bæret med en Anmodning om at være Vidne til Mesterens Fødsel. Grunden hertil er den, at de hørte med til Djævelens Organisation. Gud ærer dem, der ærer ham. For at behage Gud maa vi tilbede ham i Aand og i Sandhed.

³⁷En lille Flok Hyrder havde ført deres Hjord til en Bakkeside, tværs over Kløften, Øst for Bethlehem. Det var ydmyge Mænd, der levede et hæderligt Liv. De stolede paa Herren og det Løfte, han havde givet Fader Abraham. De havde ført deres Faar ind i Indhegningen, og en af dem holdt her Vagt for at beskytte Hjorden mod de vilde Dyr, medens de andre sov.

³⁸Herrens Engel viste sig for dem, og Herrens Herlighed omstraalede dem. Afglansen af Herrens Herlighed, der straaledede ud fra hans Engel, tiltrak sig aabenbart deres Opmærksomhed; thi de vaagnede alle og lyttede til det Budskab, der blev forkyndt af denne himmelske Tjener. Disse Hyrder skyndte sig ydmygt af Sted for at se Barnet og aflægge deres Vidnesbyrd for andre. De tog ikke selv nogen Ære. Havde de tilhørt Djævelens Organisation, vilde de have pralet af det og sagt: Læg Mærke til hvilken Ære der er blevet os til Del. Se op til os.

³⁹Hyrderne gav derimod Gud Ære og lovede ham for alt det, de havde hørt og set, og som var blevet fortalt dem. Dette er i nøje Overensstemmelse med alle Guds Foranstaltninger. Gud modstaar de hovmodige, men skænker de ydmygt sindede sin Naade. (1 Peter 5, 5) Alle hans fornuftbegavede Skabninger burde lære en

Lektie herigennem. Den, der ophøjer sig selv, vil blive fornødt, men den, der ydmygt underkaster sig Guds hellige Vilje, vil i sin Tid blive ophøjet.

DEN STORE SAMMENSVÆRGELSE

⁴⁰Sendte Gud ikke tre vise Mænd fra Østen til at være Vidner til hans elskede Søns Fødsel? Burde vi ikke holde disse tre vise Mænds Minde i Ære? Her har den gamle Slange, Satan, bedraget Folket. Han har paa en særlig Maade holdt disse tre Mænd frem for Menneskenes Tanker, som om de var sendt af Gud. For at besvare de stillede Spørgsmaal paa rette Maade maa vi et Øjeblik betragte Satans Organisation.

⁴¹Jehova benytter gode Engle. Satan, Djævelen, er en falsk Gud. Først bedrog han en Del af Himmels Engle og trak dem med sig, og de blev onde; og nu benytter han dem i sin Organisation til at gøre Menneskene blinde for Guds Frelsplan.

⁴²Satan vidste, at Gud havde erklæret, at »Forjættelsens Sæd« skulde knuse Slangens Hoved og dens Afkom, og at den forjættede Æt skulde velsigne alle Jordens Slægter. Satan gik i Gang med at tilintetgøre denne Æt ved sine Tjeneres Hjælp. Han havde været i Eden, Guds Have; og siden Adam blev uddrevet af Haven, har Satan benyttet sig af alle kendte Midler til at tilintetgøre dem, der har stræbt at være lydige mod Herren. Han forsøgte at faa Sara forført og Abraham dræbt. Han søgte at dræbe Jakob ved Esaus Hjælp og tilskyndede Saul til at dræbe David. Han foraarsagede alle Profeternes Forfølgelser. Han søgte at dræbe Maria og det endnu ufødte Barn. Gud beskyttede sine mod alle disse onde Anslag.

⁴³De saakaldte vise Mænd var Astrologer eller Sandsigere, der boede i Østen, sandsynligvis i Persien, og det er en velkendt Sag, at de havde Omgang med de onde Aander. De saa et Lys stige op i Vesten, og af en usynlig Magt fik de Befaling til at følge dette Lys. Lyset blev kaldt en Stjerne, men Stjerner bevæger sig ikke af Sted paa den Maade. Djævelen og hans Engle gør ogsaa i vore Dage Brug af denne Magt og lader Lys bevæge sig af Sted for at bedrage andre. Disse vise Mænd var ført bag Lyset af Modstanderen og hans Engle, og kom derfor hurtigt ind i Sammensværgelsen. De gik ikke lige til Bethlehem, hvad de vilde have gjort, hvis de var sendt af Gud. De gik først til Jerusalem og fremstillede sig for Herodes. Og hvorfor det? Fordi Herodes tilhørte Djævelen, hvad hans tidligere og efterfølgende Handlinger viser. Djævelen vidste, at Herodes vilde slaa Barnet ihjel; derfor drog han disse vise Mænd ind i sin Sammensværgelse med Herodes, i den Hensigt at faa det lille Barn Jesus slaaet ihjel. Gud hindrede ham i sit Forsøg og befriede det elskede Barn.

⁴⁴For at dække over sin nedrige Gerning og forblinde Menneskene for Sandheden har Satan hele Tidsalderen igennem tilskyndet de gejstlige til at forherlige disse vise Mænd i Folkets Øjne. Julekort er blevet trykt med deres Billeder paa, Folkene er blevet ledet til at tilbede Lys og Stjerner og de vise Mænds Billeder. Alt dette udspringer fra Djævelen.

⁴⁵Vi lægger atter Mærke til, at Herren benyttede sine himmelske Tjenere til at beskytte det lille Barn Jesus mod Satans og hans medsamsvornes onde Sammensværgelse.

ENGLNES HIMMELSKE LOVSANG EN PROFETISK FORUDSIGELSE

⁴⁶Den herlige Lovsang, der gav Udtryk for Englenes Glæde og Henrykkelse, kunde ikke forstaaes dengang. Forstaaelsen af den begyndte først at komme paa Pinsedagen og er siden da blevet skænket Guds Folk; i sin Tid skal alle Jordens Slægter komme til at forstaa den, naar Herrens Kundskab opfylder Jorden, ligesom Vandene dækker Havenes Dyb. Englene erklærede her, at al Herlighed og Ære skulde gives Gud, at det er fra Himmelen Aabenbarelsen af hans Kærlighed til Menneskeheden kommer, og at skønt Jorden henlaa i Nød og Sorg, vilde den Tid dog komme, da der skulde være Fred paa Jorden, da Guds Vilje skulde blive aabenbaret for alle, og da alle, som er i den rette Hjertetilstand, vilde tage imod den.

⁴⁷Paa Pinsedagen, da Apostlenes Sind blev opladt til at forstaa, erklærede Apostelen Peter under Inspiration, at den Tid vilde komme, da Herrens Aasyn blev vendt mod Menneskeheden, og at dette skulde ske, naar Kristi Rige var traadt i Virksomhed; da skulde den Genoprettelse komme, hvorom Gud havde talt ved alle sine hellige Profeters Mund, siden Verden begyndte.

⁴⁸Sangen var profetisk, fordi den forudsagde Begivenheder, som skulde finde Sted i Fremtiden. Den var i Harmoni med det, Gud længe før havde talt ved sine hellige Profeters Mund, naar han sagde: »Thi et Barn er os født, en Søn er os givet, og Fyrstendømmet skal være paa hans Skulder, og hans Navn kaldes Under, Raadgiver, vældig Gud, Evigheds Fader, Fredsfyrste.« (Esajas 9, 6) Her pegede Profeten frem til den Tid, da dette Barn, som nu var blevet født, vilde blive Jordens store Hersker, paa hvis Skulder Regeringen skulde hvile, og da han, Fredsfyrsten, vilde bringe Liv, Fred, Lykke og Velbehag til Menneskene.

⁴⁹Da Jesus senere red ind i Jerusalem, lod Herren Skarerne, som fulgte ham, synge Herrens Lovprisning og sige: »Velsignet være Kongen, som kommer, i Herrens Navn! Fred i Himmelen, og Ære i det højeste!« (Lukas 19, 38) Folket vidste ikke, hvad de sang; men Herren brugte dem til at tale, medens de skinhellige Farisæere, som paastod, at de repræsenterede Herren, stod og saa til med stumme Tunger. Ja, de gik videre endnu. De opfordrede Jesus til at irettesætte Skaren, fordi den lovpriste ham, men hertil svarede Jesus: »Hvis disse tier, skal Stenene raabe.« — Lukas 19, 40.

⁵⁰Jehova havde besluttet, at dette Vidnesbyrd skulde aflægges; og han lod Farisæerne vide, at der ikke var Brug for dem, men at han vilde kunne benytte selve Jordens døde Elementer som sine Vidner, hvis det var nødvendigt. De stolte og hovmodige bør bøje deres Hoveder med Skam, naar de tror, at Gud behøver dem til at udføre sit Værk!

⁵¹Jesus kom til Jorden for at give sit Liv som en Genløsningsbetaling for Menneskeheden. Han kom ikke for at blive betjent, men for at være Tjeneren og dø for at genløse Mennesket. — Matthæus 20, 28.

⁵²De stolte bør heraf lære, at den største, som nogen sinde har levet paa Jorden, ogsaa var den ydmygste, som nogen Sinde har levet her; og paa Grund af hans Ydmyghed og Lydighed har Gud ophøjet ham højt over alle andre. Gud vil ikke ophøje andre end dem, der er lydige mod ham.

⁵³Herrens Fødsel, Død og Opstandelse aabnede Vejen

til Livet for Menneskeheden og skaffede Liv i Overflod til dem, der tilhører Kristi Legeme. — Johannes 10, 10.

JORDENS NYE KONGE ER HER

⁵⁴Ved Herrens første Komme dannede de vise Mænd, Herodes, Farisæerne, Pengemændene og Politikerne paa Djævelens Tilskyndelse en S sammensværgelse imod Jesus. Ved Herrens anden Nærværelse har Gejstligheden, Jordens Herskere, deres Hjordes ypperste, Lovgiverne, Politikerne og Pengemændene paa Djævelens Tilskyndelse og under hans Ledelse dannet en S sammensværgelse imod dem, der elsker og ydmygt tjener Herren. Den Kristne bør være ved godt Mod og glæde sig over, at han agtes værdig til at blive anfaldet af de samme, som Djævelen brugte imod Herren for mange Aarhundreder siden.

⁵⁵Herlighedens Konge er her nu og er ved at oprette sit Rige. Det er Djævelens Hensigt at forblinde Menneskene for denne Kendsgerning. Den, hvis Øjne er opladte, og som elsker Herren, vil derfor ogsaa oplade sin Røst og prise Herren, og hans Hænder og Fødder vil virke i Herrens Tjeneste og til hans Forherligelse. Den, der handler saaledes, vil føle Glæde i sit Hjerte og vil erkende det dyrebare Løfte: »Herrens Glæde er eders Styrke.« — Nehemias 8, 10.

⁵⁶Guds Vidner i vore Dage er ikke de mægtige, de hovmodige og stolte. De gejstlige, som kalder sig »Modernister« eller liberale, forkaster Englene, Abraham, Isak, Jakob, Gideon, Elias, Elisa, Johannes Døberen og Jesus selv. Genløsningen er blevet forkyndt for dem, og de har forkastet den.

⁵⁷De ortodokse Teologer paastaar, at de tror paa Herren, dog fornægter de ham og hans Rige, idet de forener sig med Djævelens Organisation.

⁵⁸De Vidner, Herren i vore Dage benytter, er ligesom Hyrderne i sin Tid de sagtmødige, som derfor er lærvillige. De er ydmyge, og derfor underkaster de sig gerne. De er saadanne, som drives af Kærlighed; derfor har de en uselvisk Hengivenhed for Herren og hans Sag.

ENGLER BESKYTTER MENIGHEDEN

⁵⁹Menigheden er den kaldede Klasse, Guds nye Skabning. Jesus er Hovedet. Det har behaget Jehova at benytte sine himmelske Tjenere til at beskytte disse hans elskede Børn lige indtil denne Stund.

⁶⁰Da Djævelen anfaldt Jesus i Ørkenen, tjente Englene ham. (Matthæus 4, 11) Da Jesus gennemgik sin svære Trængsel og Lidelse i Gethsemane, sendte Gud sin Engel til at trøste ham. Ved hans Opstandelse, da Djævelen og hans Repræsentanter vilde tilintetgøre Beviserne for Opstandelsen, lod Gud sine Engle være til Stede for at beskytte Menighedens Interesser. — Johannes 20, 12.

⁶¹Jehova gav dette dyrebare Løfte til alle Menighedens Medlemmer: »Thi han skal befale sine Engle om dig at bevare dig paa alle dine Veje.« (Psalme 91, 11) Og atter lyder det: »Herrens Engel lejrer sig trindt omkring dem, som frygter ham, og udfrier dem.« — Psalme 34, 8.

⁶²Under Inspiration vidner Apostelen Paulus, at disse Engle er tjenende Aander, der er udsendt for at tjene dem, der er Arvinger til Frelsen. (Hebræerne 1, 14) Disse Medlemmer af den himmelske Hærskare, begunstigede af Gud, er Menighedens Venner. Naar en af Herrens

smaa gaar ud for at forkynde sin Konges Budskab, kan han eje en absolut Hvile og Tillid til Herren; thi hans Beskytter, hans Skytsengel, vandrer efter Herrens Befaling ved hans Side og skærmer ham mod alle Fjendens Angreb. Pris Gud for hans Godhed mod dem, der er hans!

⁶³Vi skulde prise Gud for dette, særlig i Betragtning af, at skønt disse Engle er blevet brugt paa en forunderlig Maade, har Gud dog lovet Menigheden noget endnu højere. Dette fører ikke til Misundelse hos nogen, som af Hjertet elsker Retfærdighed. Disse Engle begærede at skue ind i Guds Plan. (1 Peter 1, 12) Men det behagede Herren at lade den nye Skabning nyde denne Forret.

DEN HIMMELSKE FORSAMLING

⁶⁴Menigheden har nu naaet Højdepunktet af sin Erfaring. Riget er ved at blive indført. Apostelen Paulus siger: »I er kommet til Zions Bjerg og til den levende Guds Stad, til det himmelske Jerusalem.« (Hebræerne 12, 22) Det betyder, at Jesu trofaste Efterfølgere nærmer sig Virkeliggørelsen af deres Forhaabninger, naar de skal indgaa i Kongens herlige Nærhed. Denne Herrens Organisation er nu næsten fuldendt. De, der kommer til at høre med til den, har afgivet Bevis for, at de er de kaldede, de udvalgte og de trofaste.

⁶⁵Det er naturligt, at den Kristne ser fremad med frydefuld Forventning til det Øjeblik, da han skal gaa ind gennem de herlige himmelske Porte. Hvem vil vi først faa at se der? Apostelens Ord viser os, at vore Skytsengle vil være de første, der hilser os velkommen paa den anden Side Forhænget. Og er det ikke ogsaa rimeligt? De har vandret ved Guds elskede Børns Side gennem Taaredalen. Det er rimeligt at vente, at Herren vil skænke dem den Ære at være de første til at hilse dem, som har kæmpet sig igennem og vundet Sejren. Det vil blive vidunderligt, naar vi saaledes skal mødes med dem, der saa kærligt har taget Vare paa vore Interesser. Uden Tvivl vil disse Engle give os Underretning om, hvorledes vi skal forholde os ved vor Fremstilling for Herrens Aasyn; thi de har jo stedse Adgang til det himmelske Hof.

⁶⁶Derefter følger den store og herlige Samling af dem, hvis Navne er skrevet i Himmelen, hvorefter den Herre Jesus vil fremstille disse ulastelige for Jehovas Trone.

⁶⁷Guds Plan har skredet majestætisk fremad med Nøjagtighed og Præcision. »Gud kender fra Evighed af alle sine Gerninger.« (Apostlenes Gerninger 15, 18) Da han grundlagde Jorden som en Bolig for Mennesket, sang Morgenstjernerne tilsammen, og alle Guds Sønner jublede af Fryd. Dengang var Lucifer i Harmoni med Jehova og var uden Tvivl en af Stjernerne. Det er tydeligt vist i Bibelen, at Morgenstjernen er Kristus Jesus. (Aabenbaringen 22, 16) Da han som Guds virksomme Redskab beredte Menneskets Bolig, sang alle Himmels Engle af Fryd. — Job 38, 6. 7.

⁶⁸Medens det store Skabelsesdrama udfoldede sig fra Edens Have til Johannes Døberen, udførte Englene ogsaa deres anviste Del. Da Jesus forlod det himmelske Hof og blev Menneske, vidste Englene, at dette var et Skridt fremad i Jehovas Plan; og alle Himmels Hærskarer sang tilsammen af Fryd.

⁶⁹I Aaret 1874 kom Herren for anden Gang, og i fyrretyve Aar udførte han sit Forberedelsesarbejde, Indsamlingen af sit Folk. Da Tiden var inde til, at han skulde

tage sin Magt og begynde sin Regering, har Englene sikkert atter glædet sig storlig. Da han kom til sit Tempel for at ransage sine egne, indbød han de trofaste til at indgaa til hans Glæde. De trofaste i Himmelen og de trofaste paa Jorden kan nu dele Glæden med hverandre. Dette er blot Begyndelsen til den evigvarende Glæde.

⁷⁰Naar de tusinde Aar er til Ende, og Jesus til fulde har udført sit Værk at genoprette de lydige paa Jorden, vil han kaste et Blik tilbage over Tidsaldrene; han vil da se den Møje, hans Sjæl har haft, og han vil være tilfredsstillt. (Esajas 53, 11) Da skal ethvert Knæ bøje sig for ham baade i Himmelen og paa Jorden, og enhver Tunge skal bekende, at Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders Ære (Filippenserne 2, 10, 11) Psalmisten siger, at da vil alle Himmels Engle lovprise ham, Solen, Maanen og Stjernerne vil prise ham, og al Skabningen vil synge Lovsange til hans Forherligelse. — Psalme 148.

⁷¹Den menneskelige Tanke kan ikke fatte, hvad det betyder; men vi faar et svagt Glimt at se deraf, naar vi læser Hallelujakoret. (Psalme 150) Der ser vi i Tankerne et Syn af Himmels Herlighed og af Herligheden paa Jorden, naar alle Skabninger i Himmelen og alle Skabninger paa Jorden, ja, alt, hvad der har Aande, forener sig i en Hymne, som vil fylde Universet med Lovprisning til Gud Jehova og hans elskede Søn Kristus Jesus, han, som blev født i Bethlehem, som døde paa Korset, Menneskeslægten Genløser, som er blevet Kongers Konge og Herrers Herre, og som skal grundfæste Himmelen og Jorden, saa de skal bestaa evindeligt, alt sammen til den store Skabers Pris og Herlighed! De hellige Engle vil synge med i dette herlige himmelske Kor; og alle de hellige vil tage Del i Sangen.

SPØRGSMÅL TIL BERØASTUDIUM

Hvem talte de Ord, der er gengivet i Lukas 2, 14? Hvor blev de talt? 1. 2.

Hvad forhindrede Guds Majestæt og Storhed ham i? Hvem bruger Gud i sin himmelske Organisation? 3-13.
Hvad var afbildet i Abrahams Erfaringer? Hvad var fremstillet ved Jakobs Drøm? 10. 11.
Brugte Gud en Engel til at betjene Israel? Hvad blev forud fremstillet derved? 14-16.
Hvorledes blev Israellitterne indbegnet? Hvad er det aandelige Israels Beskyttelse? 17. 18.
Hvorledes kan den nye Skabnings Medlemmer finde Opmuntring i Gideons Erfaringer? Ved Elias's og ved Elisas? 19-22.
Nævn andre Tilfælde, hvor Engle blev benyttet. 23. 24.
Hvilke Redskaber blev brugt til at fremstille Billeder af de kommende Ting? 25-27.
Hvad blev fremstillet ved, at Boas løste Ruth og Markerne? 28. 29.
Hvilke Begivenheder stod i Forbindelse med Jesu Fødsel? Var de i Overensstemmelse med Guds Vilje? 30. 31.
Hvorledes tilkendegav Gud, at Ydmyghed for ham er et grundlæggende Princip? 32-34.
Hvorledes blev Jesu Fødsel forkyndt for Menneskeslægten første Gang? 35-39.
Hvem var de tre vise Mænd, og hvem repræsenterede de uden at være klar over det? 40-43.
Hvorledes har Satan søgt at dække over sit djævelske Værk? Hvorledes er Forjættelsens Sæd blev beskyttet? 44. 45.
Hvorfor kunde Menneskene ikke forstaa Englenes Hymne før paa Pinsedagen? 46-48.
Hvilket andet Vidnesbyrd blev der aflagt om Jesus? Hvem forkyndte det? Var Farisæerne glade for det? 49. 50.
Hvorfor kom Jesus til Jorden? 51-53.
Er der en Sømmensværgelse i vor Tid? Hvad er Djævelens Hensigt? Hvem er Vidnerne i vore Dage? 54-58.
Hvem er det, Herren har givet de himmelske Tjenere Befaling om? Hvilke Løfter har Gud givet Menigheden? 59-62.
Hvorfor skal vi nu give Gud Ære? Hvilken Tanke burde fryde Menigheden? Hvem vil sandsynligvis blive de første til at hilse Menigheden paa den anden Side Forhængen? 63-66.
Hvorledes bevæger Guds Plan sig fremad? Hvem var nogle af Morgenstjernerne? 67. 68.
Hvornaar kom Jesus anden Gang? Hvad har været hans Gerning siden da? Hvornaar vil Jesus kaste Blikket tilbage og blive tilfreds? 69. 70.
Kan Menneskets Tanke fatte Betydningen af Førløsningen? Vil den Tid nogen Sinde komme, da al Skabningen vil lovprise Gud? 71.

(The Watch Tower 15. December 1924.)

KOMMENTARER TIL VIDNESBYRDSTEKSTER

TEKSTEN FOR 4. MARTS

»Jeg er den, som trøster eder.« — Esajas 51, 12.

At leve er enhver fornuftbegavet Skabnings højeste Ønske. Og det er et ret Ønske; thi Gud vil det saa. Forstaaelsen af, at man skal miste Livet eller de Goder, der er knyttet dertil, foraarsager Frygt. Legemligt Velvære, et anset Navn og et godt Rygte hører med til disse Goder og er en Del af selve Livet. Af Frygt for at miste disse Goder har nogle holdt sig tilbage fra at være med til at bringe Budskabet om Herrens Rige videre til andre. Menneskefrygt er en Snare.

Vor Gud er Kærlighed. Han er Trøstens Gud. Han har gjort og gør alt, hvad han gør for os, uden Tanke for sig selv. Det er hans Vilje, at vi skal forstaa dette, og at vi skal kende ham og hans elskede Søn. At gøre det fører til den største af alle Velsignelser. Jesus sagde: »Dette er det evige Liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og den, du udsendte, Jesus Kristus.« — Johannes 17, 3.

Jo mere vi studerer Guds Ord, desto mere lærer vi

at kende hans absolutte Uegennytte over for alle sine Skabninger. Efterhaanden som Skønheden i Guds Plan oplades for den sande Bibelstudents indre Syn, fyldes hans Sind med Undren, Forbavselse og Taknemmelighed. Den store Evige er vor Fader; thi han giver os Liv. Efterhaanden som vi lærer hans Uegennytte at kende, indsuger vi hans Aand, og som Følge deraf vokser vi op til Lighed med hans elskede Søn. Vi ser og forstaa da, at al Trøst kommer fra Gud. Vi lærer af hans Ord, at han ønsker, at alle hans Sønner skal være Trøstens Sønner. Den Vej, som han har afstukket for os, giver os rig Lejlighed til at blive Trøstere. Om vi trofast følger denne Vej, naar vi frem til evigt Liv, og idet vi saaledes bliver Retfærdighedens Terebinter, Træer, som han selv har plantet, skal vi faa den Forret at bringe Velsignelser til andre. Men vi maa komme i Hu, at alt, hvad vi har og er, og alt, hvad vi haaber at opnaa, er noget, som vor himmelske Fader giver os i sin Naade, han, som er den store Barmhjertighedens Fader og al Trøsts Gud.